

DAN LIEVER DE PLOMP IN...

Klucht in drie bedrijven

door

WILMA RENES-LEERTOUWER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DAN LIEVER DE PLOMP IN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILMA RENES-LEERTOUWER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2005 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSOONSBESCHRIJVING:

OOM JOHAN - een uitgesproken "golftype", compleet met pijp en sjaaltje. Ongeveer 70 jaar.

TANTE EMILY - zijn vrouw. Een lieve, deftige dame, ietwat dovig. Ongeveer 66 jaar.

CORNELIUS - hun neef. Is door oom en tante opgevoed vanaf zijn 8e jaar. Is ongeveer 25 jaar.

JOZEFINE - zijn aanstaande verloofde. "Bekakt" en lichtgeraakt. Is 23 jaar.

ARMAND - de butler. Zeer correct in houding en spraak, in bezit van droge humor. Jarenlang in dienst en kan zich af en toe een opmerking veroorloven. Ongeveer 55 jaar.

DIRKJE - huismeisje, gezelschapsdame en kokkin. Geen dom dienstertje. Van Belgische afkomst. Ongeveer 50 jaar.

RUDOLF - tuinman. Rustig type, wat ouwelijk voor zijn leeftijd van 33 jaar. Natuurlijkhebbber, lust wel een slokje.

RENE - tweelingbroer van Rudolf. Op en top zakenman, heel anders dan zijn broer. Beetje hautain. RENE/RUDOLF is DUBBELROL.

ELEONORA - buurmeisje van Johan en Emily. Nerveus type met zenuwachtig lachje, nogal tuttig. 22/23 jaar.

RIKA - werkster. Uitgesproken "Ma Flodder"-type. Ongeveer 37 jaar.

EERSTE BEDRIJF

Toneel is leeg, wanneer het doek opengaat. Vlak daarna komen tante Emily en oom Johan op door tuindeuren.

EMILY: Heerlijk toch, zo'n ochtendwandeling..... Ik geniet er telkens weer van. Wat jij, Johan?

JOHAN: *(steekt pijp aan)* Ja kindje, zo'n wandelingetje is goed voor onze oude botten. Even het laantje op en neer, wat rondstruinen in de tuin... ja, een mens moet in beweging blijven. *(kijkt goedkeurend in wandspiegel)* En ik moet zeggen; de frisse lucht houdt je jong en fris. *(doet wat kniebuigingen en strekt de armen wat)* Net zoals een goed partijtje golf je jong en fris houdt.

EMILY: Johan, begin daar nou niet weer over te zeuren. Je weet wat we afgesproken hebben. Cornelius is belangrijker dan jouw wekelijkse partijtje golf.

JOHAN: Ja, maar het is anders wel een verrekt belangrijke wedstrijd voor onze club.

EMILY: Johan...!!!

JOHAN: Al goed...al goed. We hebben het er niet meer over. Zeg, Emily, bel jij even voor Armand. Ik ben geheel toe aan een overheerlijk kopje koffie. *(gaat zitten)*

EMILY: *(belt)* Ja, zeg dat. Een kopje koffie zal me best smaken. En daarna moeten we ons gaan verkleden. Cornelius liet weten zo rond 10 uur te zullen arriveren. Dan moeten we dus ook klaar zijn. Bovendien wil ik ook nog het één en ander met Dirkje doornemen voor het diner. *(Armand op)*

ARMAND: U heeft gebeld?

JOHAN: Inderdaad, Armand. Wij willen graag koffie.

ARMAND: Goed, meneer.

EMILY: Zeg, Armand.... ik kan me niet herinneren vandaag de werkster al gezien te hebben. Je hebt haar toch wel duidelijk gezegd te komen, ook al is het zaterdag. Je weet dat we vanavond gasten krijgen...

ARMAND: Daar wilde ik het net met u over hebben, mevrouw. Marie heeft vanmorgen afgebeld. Ze was niet in staat om te komen...

EMILY: *(verschrikt)* Ze kan niet komen? Verdraaid, wat heeft ze dan nu weer?

ARMAND: Nou mevrouw, ze kon niet al te best uit de voeten en...

EMILY: *(onderbreekt geïrriteerd)* Niet uit de voeten? Oh, die vrouw heeft ook altijd iets bijzonders. Hoezo kon ze niet uit de voeten?

ARMAND: Nou...eh...

EMILY: Vooruit, zeg op.

ARMAND: Nou mevrouw, volgens Marie stond ze (*plat*) stijf van de rimmetiek...

JOHAN: (*lachend*) Reumatiek? Marie? Ik wist niet eens dat die botten in haar lijf heeft. Ik dacht dat Marie alleen uit vet bestond... Als ze loopt dan schudt en schommelt alles.

EMILY: Ja, hou maar op. Het is al erg genoeg. Cornelius komt logeren met zijn aanstaande verloofde en vanavond voor het diner komen er gasten... Hoe moet dat nou? Dirkje kan onmogelijk alles alleen doen.

ARMAND: Mevrouw, het is allemaal al geregeld.

EMILY: Hè.....?

ARMAND: Ja kijk, mevrouw, het zit zo: Marie heeft dan wel afgebeld, maar omdat ze wist dat het hier zo druk zou worden, heeft ze voorgesteld om haar zuster Rika te sturen. En aangezien u en meneer afwezig waren, heb ik de vrijheid genomen om dat voorstel te aanvaarden. Ze kan elk moment hier zijn.

JOHAN: Nou, dat is dan geregeld. Armand, kom op met die koffie... ik verga van de dorst.

ARMAND: Komt eraan, meneer (*naar deur rechts*).

EMILY: Zeg, Armand, het is toch wel een betrouwbaar iemand?

ARMAND: Eerlijk gezegd heb ik daar niet naar geïnformeerd, mevrouw. Aangezien we geen andere optie hadden, heb ik daar niet direct aan gedacht.... Maar ach, mevrouw, het is per slot van rekening een zuster van Marie, dus we mogen aannemen....

EMILY: (*valt in, gelaten*) Ach, dat is ook zo... nou ja... Breng in ieder geval eerst maar koffie. De tijd gaat maar door en er is nog veel te doen voordat mijn lieve neef arriveert. (*Armand af*) Heerlijk toch, hè Johan, dat onze Cornelius weer eens op bezoek komt. Ik heb die jongen toch zo gemist. Gelukkig stuurde hij ons trouw brieven vanuit dat verre Amerika, maar toch...

JOHAN: Nou, trouw... In dat jaar dat hij is weggeweest, heeft hij zegge en schrijve wel 6 brieven gestuurd.

EMILY: Ja, maar die jongen was ook druk.... Hij moest van alles leren en dan ook nog in zo'n vreemde taal en zo'n vreemd land. Daar moet je niet te licht over denken, hoor.

JOHAN: Okay, okay... Je zult wel gelijk hebben. Maar hij is nu toch al weer (*denkt na*).... Wat is het; 4 maanden in Nederland en nu pas heeft meneer tijd om zijn neus te laten zien.

EMILY: Vind je dat zo verwonderlijk? In de eerste plaats moest hij zijn baas laten zien wat hij in dat verre Amerika geleerd heeft. En toen leerde hij Jozefine kennen en aan zo'n prille liefde moet je toch ook

je tijd en aandacht besteden. (*verliefd*) Ik weet nog goed hoeveel tijd en moeite jij er aan besteedde om mij het hof te maken... (*zucht*) Ach, dat is alweer zo lang geleden.... Een heerlijke tijd, dat was het. Of ben jij dat soms vergeten?

JOHAN: (*tikje cynisch*) Nee.... dat weet ik nog heel goed.

ARMAND: (*op met koffie*) Alstublieft mevrouw, uw koffie. Meneer.... (*zet kopjes neer*) Mevrouw, Dirkje laat vragen of u zo meteen even in de keuken kunt komen. Ze wil nog het één en ander met u doornemen.

EMILY: Ik kom direct na de koffie, Armand. Zeg, is die eh...hoe heet ze ook al weer.... die eh... Rika er al?

ARMAND: Nog niet, mevrouw. Maar ze zal nu elk moment wel komen.

EMILY: Ik hoop het maar....

JOHAN: Armand, heb je mijn pak al klaar gelegd?

ARMAND: Zeker meneer. Ik heb het vanmorgen vroeg al te luchten gehangen en ik heb het daarnet nog even afgeborsteld. Uw overhemd en sokken liggen al klaar en uw schoenen staan gepoetst en wel op u te wachten.

JOHAN: Mooi.

ARMAND: Tussen twee haakjes, mevrouw... Wat moet ik doen met Wilbur?

EMILY: Wilbur? Hoezo?

ARMAND: Als we hem in de hal laten, waar hij nu al vanaf gisterochtend zit, dan ziet meneer Cornelius hem gelijk.... ik weet niet of dat wel zo'n goed idee is.

EMILY: (*geschokt*) Vanaf gisterochtend? Wil je zeggen dat je hem voor de nacht niet eens even naar boven hebt gebracht? (*Armand schudt zijn hoofd*) Nou, dat vind ik niet netjes van je, Armand. Ik had je nog zo gezegd om goed voor hem te zorgen. Maar je hebt gelijk. In de hal kan hij niet blijven... Leg hem maar zolang op het logeerbed.

ARMAND: Ja maar, mevrouw. Als meneer Cornelius zich nu gelijk wil opfrissen? Dan komt hij boven en ziet Wilbur in zijn bed liggen...

EMILY: (*zucht*) Ja, dat is waar.... In de keuken dan zolang???

ARMAND: Tja, dat zou kunnen, maar u weet dat meneer Cornelius een zwak heeft voor onze Dirkje. Meestal duikt hij meteen bij aankomst even de keuken in om haar te begroeten.

JOHAN: Ja, en om met zijn vingers in de slagroom te zitten.

EMILY: Hè, maak toch niet altijd van die vervelende opmerkingen over die jongen, Johan, Jij bent veel te hard voor hem..

(*tot Armand*) Waar moeten we Wilbur dan laten?

JOHAN: (*staat op*) Joh... knoop een stuk touw om z'n middel en hang

hem op zolder. Da's goed voor z'n zweetsokken, ha, ha, ha...

EMILY: Johan!!!

JOHAN: Ik ga me intussen verkleden. *(af)*

EMILY: *(kwaad)* Ooooh, die man....

ARMAND: Mevrouw, als ik zo vrij mag zijn....? Het is misschien niet helemaal gepast, maar zou het niet het beste zijn wanneer ik Wilbur zolang in de bezemkast onderbreng? Het is er weliswaar wat krap, maar als ik de bezems en emmers wat opschuif, kan er net een keukenstoel staan en daar kan Wilbur dan op zitten. Dan kan hij geen kant uit en worden zijn kleren ook niet vuil. Bovendien is de bezemkast wel de laatste plaats waar meneer Cornelius zal kijken.

EMILY: Uitstekend idee, Armand. De bezemkast. *(kijkt op horloge)* Ga dan nu maar gauw.... Stel je voor dat Cornelius wat vroeger is dan afgesproken, dan zou ons hele plannetje in duigen vallen. Ik ga me intussen snel verkleden en daarna loop ik even naar Dirkje. *(werkt Armand naar de deur en loopt er zelf achteraan)* Toe nou, Armand.

ARMAND: Ja mevrouw, ik ben al weg.

EMILY: Oh, Armand... die hoed voor Wilbur, heb je die nog kunnen krijgen?

ARMAND: Jawel mevrouw, die staat al op zijn bol. Ik heb eerst nog z'n haren gekamd en toen het hoedje erop. Het is een echt heertje.

EMILY: Prima... Nou, kom op dan. *(beiden af. Het toneel is even leeg, dan verschijnt Rika; eventueel met emmer, dweil enz. Plat accent)*

RIKA: *(kijkt rond)* Oh, de woonkamer so te sien... Nou ja, ik ben in ieder geval binne. Sjonge, jonge, wat een kast van een huis. Overal deure, maar een bel, ho maar. En alles potdich op slot. Nog beter beveiligd as de bank van Amsterdam. *(kijkt weer rond)* D'r sal wel een hoop te hale wese hiero. Maar... Rika houwe se niet tege, hoor. Ha... as die der in wil, dan komp se der ook in. Sjieke tent, hoor, hé. Dat had Merie ook wel 's kenne vertelle. Had ik in ieder geval een ander schortje voorgedaan. Dat met die blommetjes. Dat staat me altijd so gedistilleerd... *(pakt haar emmer o.i.d. op)* Nou... dan sulle me eerst maar 's sien of we erreges nog een levende siel kenne bekenne, en dan gane ik maar an het werrek. *(wil deur rechts uit. Armand komt net op. Rika schrikt en gilt dan)* Man, ik schrik me rot.

ARMAND: *(zeer uit de hoogte)* Mevrouw, wie bent u en wat doet u hier?

RIKA: Seg, houte Klaas, dat sal ik jou an je neus hange. Vertel eers maar es wie jij ben.

ARMAND: Ik, mevrouw, ben Armand, de butler, en ik eis nu direct een plausibele verklaring voor uw aanwezigheid hier of ik bel a la minute de politie.

RIKA: Arremant de butler...? Oh, wacht es effe... *(bekijkt Armand nauwkeurig)* Ja, nou je 't seg. Merie heb 't altijd over je. Rika, meid, segt se altijd, 't is net een trekpoppe. As mefrou an het touwtje trekt, staat-ie strak in de houding, maar as mefrou effe niet kijkt is 't me toch een geinponem. Hé... *(port Armand in de zij)* Hé, vertel es so'n schuine bak. Dat ken je so goed, seg Merie...

ARMAND: Mevrouw, ik denk er niet aan. Maar mag ik aannemen dat u de zuster bent van onze werkster?

RIKA: Yep, ik ben Rika de Bruin. Seg u maar Rika, hoor. Bij mijn in de straat noeme se me allemaal Rooie Riek. Ha, ha, ha... *(weer een por in Armand's zij)* so lang 't nog maar niet OVER de rooie Riek is, seg ik altijd maar.

ARMAND: *(afkeurend)* Ja, ja... u bent wel wat aan de late kant, moet ik zeggen. En bovendien vraag ik mij af waarom u zich hier in de huiskamer bevindt. Wie heeft u trouwens binnen gelaten?

RIKA: Geen mens.

ARMAND: Hè...?

RIKA: Nee, ik heb alle deure geprebeerd, maar alles sat op slot en nerreges was een bel te bekenne. Nou, einde te leste sag ik daar achter erreges een raampie open staan en daar heb ik me maar doorheen gewurmd. *(trots)* As Rika seg dat se komp werreke, dan komp se ook werreke.

ARMAND: Mevrouw, op onze niet te missen voordeur, zit een - eveneens - niet te missen klopper. Bovendien zit er bij de achterdeur, waar het personeel normaliter door binnen gaat, wel een bel.

RIKA: Oh ja? Nou, dan heb ik die gemist. En de voordeur, seg je? Je bedoelt toch niet de enorme staldeur met dat voerbakkie erin?

ARMAND: *(zucht)* Dat is geen staldeur, maar een deur van zeer oud, degelijk eikenhout. En dat "voerbakkie" is een kijkvenster.

RIKA: *(voorzichtig)* Oh.. en die kopere ring is dan ook niet om de stier an vast te sette???

ARMAND: Nee, dat is de klopper.

RIKA: Nou ja.... volgende keer beter, salle me maar segge. As je me nu effe gauw de weg wijst, dan ken ik an et werrek.

ARMAND: *(stijfjes)* Volgt u maar. *(af)*

RIKA: *(tot publiek)* ...en dat mot dan so'n geinponem wese???? *(af. Tante komt op met Dirkje)*

EMILY: Ik zal je even de lijst met de tafelschikking geven, Dirkje. *(pakt de lijst uit de la)* Hier heb je hem.

DIRKJE: Goed mevrouw, het komt in orde. Verder nog iets van uw dienst?

EMILY: Nee, niet dat ik weet. Het menu hebben we in de keuken al

doorgenomen, de kamers zijn op orde... Ik zou het verder niet weten. Is die werkster er nu al?

DIRKJE: Ik heb haar nog niet gezien, mevrouw. Maar misschien heeft Armand haar inmiddels onder zijn hoede genomen. We zijn tenslotte een hele tijd in de kelder geweest.

EMILY: Ik hoop maar dat Marie een beetje verteld heeft wat er van haar verwacht wordt. Ze hoeft alleen maar hand- en spandiensten in de keuken te verrichten; het ruwe schoonmaakwerk is tenslotte allemaal al gedaan.

DIRKJE: Het was toch ook helemaal niet nodig dat ze kwam, mevrouw. (*fier*) Ik kan het makkelijk allemaal zelf aan.

EMILY: Dat weet ik wel, Dirkje, maar als ik gasten krijg wil ik altijd dat alles op rolletjes loopt en dan heb ik liever een paar handen teveel dan te weinig. En daarbij... we moeten onze trouwe Dirkje toch een beetje ontzien. Je wordt tenslotte ook een dagje ouder en ik kan je nog lang niet missen, hoor.

DIRKJE: Oh, maar ik ga ook nog lang niet in de VUT, hoor mevrouw. (*lacht*) Oh, nee hoor, ik ben nog veel te fit voor de VUT.

EMILY: (*lachend*) Die Dirkje...

DIRKJE: Mag ik u trouwens wel even de complimenten maken over wat u met Wilbur hebt gedaan. Ik wist niet wat ik zag. Van een armoedig eh... schoffie, zeg maar, is hij omgetoverd in een echte heer.

EMILY: Ja, enig, vind je niet? Het stoorde me al een hele tijd hoe hij eruit zag en vorige week - toen ik hoorde dat mijn lieve Cornelius weer zou komen - kreeg ik opeens een idee. Ik zag Wilbur zitten, daar boven, zo zielig en verloren in zijn stoeltje en hij keek me met zijn trouwe oogjes zo vragend aan, dat ik zei: Wilbur, jongen... kom op. We gaan jou eens opnieuw in de kleren steken. Van top tot teen. En als Cornelius dan komt en jou daar zo opgetut ziet, dan weet ik zeker dat alles tussen jullie weer net zo wordt als vroeger.

DIRKJE: Nou, dat is dan goed gelukt, mevrouw. Meneer Cornelius wordt weer op slag verliefd, wat ik u brom. (*naar deur rechts*) Ik moest vanmorgen trouwens wel lachen, hoor..... Heb ik eerst Armand geholpen met de hoed en de haren van Wilbur, kom ik even later in de tuin Rudolf tegen... Heeft u gezien wat onze tuinman vandaag voor een creatie aanheeft?

EMILY: Rudolf? Nee, die heb ik vandaag nog niet gezien. Wat is er dan met hem?

DIRKJE: (*lachend*) Nou, dan moet u maar eens goed kijken... Dan weet u precies wat ik bedoel. Twee druppels water. (*af. Oom Johan komt op*)

JOHAN: Zo Emily, ik ben er klaar voor, kindje. Laat de visite maar komen

EMILY: Het zal nu ook niet meer zo lang duren, Johan. Cornelius is altijd stipt op tijd, dat zal hij nu ook zeker zijn.

JOHAN: Mag het ook? Je stuurt hem bijna ieder jaar met kerst een nieuwe Rolex.

EMILY: Ach, een aardigheidje. Mag ik die jongen ook eens een keer verwennen? Hij heeft toch al zo weinig.

JOHAN: Ja nou! (*zuur*) Hij golft niet eens.

EMILY: Ik ben toch zo benieuwd naar dat meisje van hem. Het moet een heel bijzonder kind zijn. De dochter van zijn baas, uit een zeer goed milieu. Ja, ik ben zeer benieuwd.

JOHAN: Wat dat betreft is hij er wel op vooruit gegaan. Vroeger trok hij alleen maar op met die spicht van hiernaast.

EMILY: Die spicht van...? Ach, je bedoelt Eleonora.

JOHAN: Precies. (*doet Elsje na*) Hi, hi, hi, zegt u maar Elsje, hoor.

EMILY: (*verdedigend*) Toch is het een schatje, hoor. En ze konden het altijd uitstekend vinden samen.

JOHAN: Ja, omdat er niemand anders in de buurt was, waar ze mee konden spelen.

EMILY: Nee, dat is niet waar. Ze waren nu eenmaal dol op elkaar, van jongs af aan. En zal ik jou eens wat zeggen, Johan... Ik weet zeker dat als Cornelius hier niet weg was gegaan voor zijn studie en werk, het echt wat was geworden tussen die twee.

JOHAN: (*opgelucht*) Nou, dan is die peperdure studie toch nog ergens goed voor geweest.

EMILY: (*onrustig*) Hè, waar blijven ze nou? (*Armand komt op met een glas water en pillen*)

ARMAND: Alstublieft, mevrouw, uw medicijnen.

EMILY: Ach Armand, moet ik die tabletten echt nog innemen? Ik voel me werkelijk prima. Hoe kan het ook anders! Mijn lieve Cornelius komt zo direct.

ARMAND: (*veelbetekenend tot publiek*) Ja, daarom juist... Hum, het is beter van wel, mevrouw. Doktersvoorschrift.

EMILY: Nou, goed dan. (*neemt pillen in*) Ja Armand, die jongen draagt mij op handen.

JOHAN: Hij houdt zijn hand OP, zul je bedoelen!!! (*maakt gebaar met duim en wijsvinger*).

EMILY: Zei je wat, Johan?

JOHAN: Nee, nee niets, lieve. (*de bel gaat*)

EMILY: Daar heb je ze!!! Oh, haast je, Armand... Daar is mijn kleine lieveling!

ARMAND: *(tot publiek)* Kleine lieveling? Grote uitbouter zal ze bedoelen! *(af)*

EMILY: *(kijkt in spiegel)* Zit mijn haar goed, Johan? Kom eens hier *(doet zijn das recht enz.)* Zo, dat is beter.

ARMAND: *(op)* Meneer Cornelius van Herewijnen en mejuffrouw Jozefine van Gaasbeek tot Heteren...

CORNELIUS: *(snel op)* Tante Emily.... Wat ben ik blij u weer te zien *(kust haar snel)* Oom Johan, hoe maakt u het?

EMILY: Dag, mijn lieve jongen, wat ben ik blij je weer eens te zien.

JOHAN: Dag Cornelius, leuk dat je ons weer eens komt opzoeken. *(knarsetandend tot het publiek)* Vooral op zaterdag, als er een golfwedstrijd is...

CORNELIUS: Tante Emily, oom Johan, mag ik u mijn aanstaande verloofde voorstellen: Jozefine van Gaasbeek tot Heteren.

JOZEFINE: Aangenaam kennis te maken.

JOHAN: Zeg eens... Van Gaasbeek tot Heteren? Die naam komt mij bekend voor...

JOZEFINE: U doelt waarschijnlijk op die gigantische confectieketen G & H, opgericht door mijn grootvader, thans florerend onder de alles bezielende leiding van mijn vader...

JOHAN: Dat is het...

JOZEFINE: Ja, ik weet het. Zodra ik ergens mijn naam noem, wordt het altijd direct met elkaar geassocieerd. En dat terwijl we eigenlijk liever helemaal niet zo op de voorgrond wensen te treden, maar ja... Het zij zo.

ARMAND: *(griezelt bij elk woord van Jozefine)* Kan ik de koffie serveren, mevrouw?

EMILY: Maar natuurlijk, Armand. Haast je.

ARMAND: Ja, mevrouw. *(af)*

JOHAN: Ga zitten, kinderen. En vertel eens; hebben jullie een voorspoedige reis gehad?

CORNELIUS: Ja, uitstekend. Dank u.

JOZEFINE: Ach, weet u, in een Rolls Royce merk je eigenlijk niet hoe lang een reis is. Je zit er net zo comfortabel en warm of je thuis zit in een fauteuil.

EMILY: Rolls Royce? Maar Cornelius, ik heb je laatst voor je verjaardag nog dat schattige sportwagentje geschonken. Juist voor zulke lange afstanden.

CORNELIUS: *(ongemakkelijk)* Ja... ziet u...

JOZEFINE: Oh, die is ook werkelijk prachtig, mevrouw, maar ziet u; voor zo'n lange reis vind ik de Rolls van papa wat comfortabeler. Dan... eh... dan kreukt mijn japon niet zo.

JOHAN: (*cynisch*) Ik meen mij te herinneren, Cornelius, dat jij een Rolls altijd het toppunt van snobbisme vond....

CORNELIUS: (*a.v.*) Ik eh... ugh, nou dat..

JOZEFINE: Cornelius...?

CORNELIUS: (*a.v.*) Nou eh... kijk, ik eh...

JOHAN: (*citeert*) Ik rij nog liever een paard en wagen, dan me te verplaatsen in zo'n sierdoos, zei je toch altijd? Ik moet zeggen: je studie begint zijn vruchten af te werpen. (*gemeen lachje. Armand komt op met de koffie*)

JOHAN: Ah, koffie... lekker.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto